

PETRI CSATHÓ FERENC

Mikrokozmosz

*A házunk történelmet ír
 (szabad házban megtörténhet akármi).
 Választunk most, választhatunk a régi
 s az új mester között.
 Az egyik a poloskák,
 a másik a csótányok ellen
 nem tud mit csinálni.
 Mindenki boldog, csak Kovácsné
 leányanya leánya (trampli) sír.
 Más újság nincs, jelentem,
 a piacon megint drágább a krumpli, Sire*

Kocsmaól

*Ócska
 díszletek közt
 paranoid fogócska –
 jámbor művészek asztalához
 kagylófüllű manócska ül,
 és nesztelen magnó forog
 minden belső zsebében
 Művészanya,
 szent kocsmaól, a hely ahol
 minden pohárban ott fülel
 a nyelvünket megoldó alkohol –
 tüze sosem hűl el
 A teremtett világ kívül,
 a legszentebb teremtmény
 kívül-belül ázik
 Ballag aztán billeg vékony járdán;
 ezer lépés a temetőig,
 ötszáz a sárga házig*

Szókratész gyermekei

Minden ellenfél arctalan,
 harcolni nincs kivel;
 az Isten fontosabb
 dolgokkal sem törődik;
 miért törődne Szókratész
 látszatra szabad, újkori
 öngyilkos gyermekeivel.
 A legidősebb Szókratész fiú
 záróráig a Napsugár
 nevű bisztróban álldigál,
 míg végül májbajos lesz
 és sárga, mint a kén.
 Gyűrött zakó, tucat rumospohár
 úszkál a füstakváriumban –
 gazdája sorsa tengerfenekén.
 A másik a Tiszavirágban;
 biztosan ől a vodka is,
 bár lassabban, mint a cián;
 a harmadik élő halottak
 között ír vers helyett
 tesztet a pszichiátrián.
 Maga előtt mindegyik a
 saját halála árnyát görgeti;
 síró gyereket, törött nőket –
 és nincs erő, mi megállítsa őket
 a kurvaistenit neki

Dér István: Törött tükör

A tükör ép
 Az én arcom törött el
 csillámló darabokra

 Néztem magam Abogy az őr
 néz le az őrtoronyból
 a mélyben köröző rabokra

 Voltam ecset, paletta, kép
 és óra, mely lejár

 Vagyok már sírom bokra
 Szájamban sárga sár

Lichthof

*A nyomor és az udvari
vécé legyőzhetetlen;
maszturbál benne, álmodik a lány*

*A nincs helyett vigasznak ott
a szappanoperák silány
világa és hogy jobb a túlvilágon
(statisztikák szerint
közel van a halál)*

*amíg kenyér helyett a Föld
keserű fűszálait rágom,
Armstrong a Holdra lép,
lenéz a város lichthofjaira,
csodálatos világról énekel,
és trombitál, mint Gábriel,
s mint Gábriel, ő is hiába trombitál*

